

zetével. Szavaiiban kiemelte, hogy iskolánkban s annak valamennyi tantárgyában mindenekelőtt a nevelés a legfontosabb szempont s ez kell az oktatás tengelyébe állítani.

A második összejövetel előadója dr. Jachán Géza iskolaorvos volt, aki február 22-én „Az egészséges nevelésről” beszélt. Előadásában főleg a tanulóiifjúság szociális helyzetét vette vizsgálat alá s a feltornyosuló nehézségek elleni küzdelem tette a nevelők egyik feladatává.

A március 23-i előadás a „Női kézimunka oktatás módszeréről” szólt. Előadó volt Holló Mihályné Hatos Kornélia, gyakorló iskolai tanárnő. Bevezetésül történeti áttekintést nyújtott a kézimunka-tanítás fejlődéséről, majd a mai oktatási módszereket fejtegette. Azután rátért a népi-kézimunka nagy jelentőségére, a speciális magyar viszonyokra és az ezekkel kapcsolatos izlésefejlesztés nagy fontosságára. Megemlítette végül azokat a segédeszközöket, melyek e tárgy tanításánál jó szolgálatot tehetnek, így a gyűjtemények, kiállítások, film, stb.

A leglátogatottabb gyűlés az április 25-i volt, melyen Dobó Ferenc tanár „Tehetségvizsgálat a matematikában” címen adott elő. Az előadó alapos felkészültséggel és nagy tárgy-szeretettel foglalkozott tételével, amelyet szerencsésen egészített ki a különböző iskolatípusokban, egyenlő korú tanulók között végzett személyes kísérleteivel. Megállapította a matematikai tehetség összetevőit, az ennek mérésére szolgáló „teszt”-eket, majd a két nembeli ifjúság ez irányú fogékonyságát tárgyalta, végül mindezeket a pedagógia szolgálatába állította.

Itt számolunk be arról a két nagy fontosságú előadásról is, melyek az Orsz. Polg. Isk. Tanáregyesület Csongrád—Csanád megye körének május 18-i közgyűlésén hangzottak el.

Az első előadást „Korunk, helyzetünk, működésünk összhangja” címen

Csoma Gyula mezőberényi áll. polg. fiú- és leányiskolai igazgató tartotta. Előadása a tárgyat alaposan és állandóan figyelemmel kísérő előadóra vallott, aki a mai chaotikus viszonyok között is megtartotta tisztánlátását s irányelveket tudott adni a nagyfontosságú szerepet betöltő nevelők számára. Az élvezetes és szakavatott előadás lenyűgözte a hallgatóságot és percekig lelkesen ünnepelte az igaz magyar szív sugallta előadást.

Az előadás után dr. Kisparti János tanker. főigazgató emelkedett szólásra s meleg szavakkal ismerte el a polgári iskolai tanárság nemzetnevelő munkásságát s örömet fejezte ki a jól végzett munka fölött, majd további hasonló munkára ösztönözte a tanárságot.

Méltó kiegészítője volt az előadásnak Kiss Gergely hódmezővásárhelyi áll. polg. fiúiskolai tanárnak „Katonai szellemű nevelés kiépítése a polgári fiúiskolában” címen megtartott előadása.

Az előadó megmutatta azokat a módokat, melyeket az egyes tárgyak keretében követnünk kell, hogy a legfőbb magyar erényt, a katonai szellemet, nemzetünk legdicsebb tulajdonságát kifejlesszük, hogy a nemzet az őt megillető méltó helyet s a rávárakozó magasztos feladatokat Európa életében betölthesse.

Gergely Gergely.

Gyakorló jellegű gimnázium Szegeden. Az 1872-ben létesült budapesti középiskolai tanárképzőintézet gyakorlatigimnázium hosszú időn át egyedül szolgálta az országban a középiskolai tanárjelöltek gyakorlati kiképzését. Csak a világháború után nyílt alkalom arra, hogy a Pécsre helyezett Erzsébet-Tudományegyetemmel kapcsolatosan működő Középiskolai Tanárképzőintézet mellett 1926-ban gyakorlóigimnázium létesüljön, mely az ottani állami foreáliskolából alakult ki. A debreceni Tisza István-Tudományegyetem Középiskolai Tanárképzőintézete

mellett 1936-ban létesült új gyakorló-gimnázium, miáltal hazánkban az említett egyetemek Középiskolai Tanárképzőintézeteivel kapcsolatosan 1936-tól kezdve három gyakorló-gimnáziumban folyt a tanárjelöltek gyakorlati kiképzése.

Hazánk négy egyeteme közül mind-ezideig csupán a szegedi Ferencz József-Tudományegyetem székhelyén működő Középiskolai Tanárképzőintézet mellett nem létesült gyakorló-gimnázium, miért is az 1938–39. tanév végéig Szegeden eleinte egyedül az állami Klauzal Gábor gimnáziumban (reál-gimnáziumban), majd 1932-től kezdve az említett intézetben és az állami Baross Gábor gimnáziumban (reálsko-ában) folyt a szegedi Középiskolai Tanárképzőintézet tanárjelöltjeinek gyakorlati kiképzése.

Mint hogy tehát a legutóbbi időig egyedül a szegedi Középiskolai Tanárképzőintézet mellett nem működött szervezetében is gyakorló-gimnázium, annak ellenére, hogy a közel jövőben a középiskolai tanárképzés Budapesten már a 2. gyakorló-gimnázium megszervezését fogja szükségessé tenni, időszzerűvé vált, hogy Szegeden a Ferencz József-Tudományegyetemmel kapcsolatos Középiskolai Tanárképzőintézet mellett gyakorló-gimnázium létesüljön.

A Vallás- és Közoktatásügyi Kormány ez év június havában kelt rendelkezése végre megoldotta ezt a régei vajdó kérdést, amennyiben a szegedi állami Baross Gábor gimnáziumot az 1939–40. tanévtől gyakorló jellegű gimnáziummá alakította át. E tanévtől kezdve tehát a szegedi Középiskolai Tanárképzőintézet férfi tagjai tanítási gyakorlatra az említett gimnáziumhoz nyerne beosztást, ahol a fiatal tanárnemzedék a szaktárgyak szerint is kismért tapasztalt tanárok vezetése mellett fogja megszerezni tanítási gyakorlatát.

Az egyébként megfelelően felszerelt intézet szertári állományának,

könyvtárainak további kiegészítése, illetve továbbfejlesztése, majd az intézeti épület belsősegeinek bizonyos mérvű modernizálása elsőrendű feladata lesz az intézet igazgatóságának. Az intézet további működésének eredményei, illetőleg az intézet tanári testülete célkitűzéseinek megfelelő megvalósítása alapján fog a gyakorló jellegű gimnázium véglegesen gyakorló-gimnáziummá alakulni.

A gyermeklélek védelmében.

Vitéz Ujváry Lajos a *Felsőmagyarországi Tanügy* f. evi 6. számában foglalalkozik e címen az ifjúsági könyvek problémájával. A felvidéki tanulóknak szánt ajándékkönyvek gyűjtése közben a diákok egy iskolában több példányban is benyújtották *Ambrus Zoltán* egyik ifjúsági regényét, melyről a tanári kar megállapította, hogy „elejétől végig merő tekintélyrombolás, egyházi és világi nevelőket útszéli hangón, féktelelenül gyalázó, piaci aljasságot, lebüjökba való förtelmet az olvasó elébe táró história.” Az egyik példányt tulajdonosa a hivatalos pecsét és aláírások tauúsága szerint iskolai jutalomkönyvül kapta.

Ezzel kapcsolatban Ujváry a következő négy kérdést veti fel:

1. Mi indíthatta Ambrust ily szellemű munka megírására?

2. Hogyan adhatta azt ki magyar vállalat?

3. Miért nem akadályozta meg senki a könyv terjesztését?

4. Hogyan lehetséges, hogy senki nem szólalt fel a könyv „ifjúsági” volta ellen, sőt a jutalomkönyvül-adással mintegy hivatalos ajánlásban is részesült az?

Miután az írótól és a kiadótól pedagógiai érzéket és felelősségérzetet nem követelhetünk, az első két kérdésen is csak a másik kettőnek a megoldásával segíthetünk. A megoldás Ujváry szerint: a kiadói jog korlátozása és a lelkiismeretes, szakszerű könyvkritika kifejlesztése. Törvényileg kellene